

VILKÅR YRKESSKADEFORSIKRING

Forsikringsavtalen består av

- Forsikringsdokumentet

Og reguleres også av:

- Yrkesskedeforsikringsloven med forskrifter
- Det øvrige lovverk.

Norsk lovverk og domstoler

Norsk lovgiving gjelder for forsikringsavtalen. Tvister etter forsikringsavtalen avgjøres ved norsk domstol.

YRKESSKADEFORSIKRING

1. Hvem forsikringen gjelder for

Forsikringen gjelder for alle arbeidstakere som forsikringstaker har forsikringsplikt for på det tidspunkt skaden eller sykdommen konstateres, jf. lov om yrkesskedeforsikring av 16. juni 1989 nr. 65 (yrkesskedeforsikringsloven).

2. Hvor forsikringen gjelder

Yrkesskedeforsikringen gjelder i arbeid, på arbeidsstedet i arbeidstiden, jf. § 10 i yrkesskedeforsikringsloven og dekker personskade påført arbeidstakere hos arbeidsgivere i riket.

Med arbeidsgiver og arbeidstaker menes:

- arbeidsgiver: det offentlige og enhver annen som i eller utenfor ervervsvirksomhet har noen i sin tjeneste,
- arbeidstaker: enhver som gjør arbeid eller utfører verv i arbeidsgiverens tjeneste, også ombud i offentlig virksomhet, tjenestepliktige i Forsvaret og andre under pålagt tjenestegjøring for det offentlige, samt innsatte, pasienter e.l. som deltar i arbeidsvirksomhet i kriminalomsorgens anstalter, i helseinstitusjoner e.l

3. Hva forsikringen kan omfatte

Forsikringen omfatter yrkesskade eller yrkessykdom som konstateres i forsikringstiden.

3.1. Yrkesskade og yrkessykdom– definisjon

Med yrkesskade og yrkessykdom menes skade og sykdom som omfattes av §§ 10 og 11 i yrkesskedeforsikringsloven, dvs. skade og sykdom som arbeidstakeren påføres i arbeid på arbeidsstedet i arbeidstiden når det er:

- Skade og sykdom forårsaket av arbeidsulykke (yrkesskade).
- Skade og sykdom som i medhold av lov om folketrygd av 28. februar 1997 nr. 19 § 13-4 er likestilt med yrkesskade.
- Annen skade og sykdom dersom denne skyldes påvirkning fra skadelige stoffer eller arbeidsprosesser.

Belastningslidelser som over tid har utviklet seg i muskel-/skjelett-systemet, regnes ikke som yrkesskade. Det samme gjelder lidelser som har utviklet seg som følge av psykiske påkjenninger eller belastninger over tid.

4. Når skaden/sykdommen inntreffer – konstateringstidspunkt

Med konstateringstidspunkt menes det første tidspunkt da skadelidte enten:

- Døde av skaden eller sykdommen uten å ha søkt legehjelp.
- Første gang søkte legehjelp for skaden/sykdommen.
- Første gang meldte krav til selskapet på grunn av skaden eller sykdommen.

Dersom arbeidstakeren ikke lenger er i arbeid, svarer forsikringsgiveren til arbeidstakerens siste arbeidsgiver.

5. Ytelser under yrkesskedeforsikringen – erstatning til skadelidte arbeidstaker

Beregningen av erstatning etter lov 16. juni 1989 nr. 65 om yrkesskedeforsikring skjer etter reglene i forskrift om standardisert erstatning gitt i medhold av lov om yrkesskedeforsikring (FOR-1990-12-21-1027 – standardiseringsforskriften).

5.1. Påførte merutgifter

Rimelige og nødvendige merutgifter frem til oppgjørstidspunktet, og som har sin årsak i yrkesskaden eller yrkessykdommen, erstattes individuelt, jf. skadeerstatningsloven § 3-1.

Skadelidte har krav på renter etter morarenteloven fra én måned etter at krav om dekning av en bestemt utgift er sendt til selskapet.

5.2. Fremtidige merutgifter

Fremtidige merutgifter erstattes individuelt, jf. Skadeerstatningsloven § 3-1. Erstatningen utbetales som et engangsbeløp og utmåles slik:

Skadelidtes alder	Erstatning (årlige merutgifter multiplisert med)
Under 35 år	21
35-49 år	19
50-59 år	16
60-69 år	14
Over 70 år	8

Ved erstatningsberegningen benyttes skadelidtes alder på oppgjørstidspunktet.

5.3. Tapt inntekt

Tapt inntekt i tiden fram til oppgjørstidspunktet erstattes individuelt, jf skadeserstatningsloven § 3-1.

Skadelidte har krav på renter etter morarenteloven i tillegg til erstatningsbeløpet. Renten beregnes særskilt for hvert kalenderår. For inntektstap for et helt kalenderår regnes renten med utgangspunkt 1. juli dette året. Rente løper likevel tidligst fra én måned etter at melding om skadetilfellet er sendt til forsikringsselskapet

5.4. Tap av fremtidig inntekt

5.4.1. Grunnlaget for beregningen

Grunnlaget for beregningen av det fremtidige inntektstapet er den pensjonsgivende inntekt, jf. folketryktdloven § 3-15, i året før skaden eller sykdommen ble konstatert.

Hvis skadelidtes antatte pensjonsgivende inntekt, uten skaden eller sykdommen, i året skaden eller sykdommen ble konstatert, gir et høyere grunnlag, legges denne til grunn. Tilsvarende gjelder hvis skadelidte i et senere inntektsår har oppnådd en pensjonsgivende inntekt som gir et høyere grunnlag.

Hvis det er særlige holdepunkter for å anta at grunnlaget for beregningen avviker vesentlig, fra det som ville vært forsikredes alminnelige inntektsnivå uten skaden eller sykdommen, skal grunnlaget settes til dette nivået.

5.4.2. Grunnerstatning

Grunnerstatning ved 100 % varig ervervsuførhet beregnes slik:

Pensjonsgivende inntekt	Grunnerstatning
Inntekt t.o.m. 7G	22G
Over 7G til og med 8G	24G
Over 8G til og med 9G	26G
Over 9G til og med 10G	28G
Over 10G	30G

Hvis forsikredes varige ervervsuførhet er lavere enn 100 %, reduseres erstatningen tilsvarende.

5.4.3. Skadelidtes alder – alderstillegg/aldersreduksjon

- Er forsikrede 45 år eller 46 år, svarer erstatningen til grunnerstatningen.
- For hvert år forsikrede er over 46 år, gjøres et fradrag som utgjør 5 % av grunnerstatningen. Erstatningen skal likevel utgjøre minst 10 % av grunnerstatningen.
- Er forsikrede mellom 35 og 44 år forhøyes erstatningen for hvert år vedkommende er yngre enn 45 år med 3,5 % av grunnerstatningen.
- Er forsikrede 34 år eller yngre, forhøyes erstatningen for hvert år vedkommende er yngre enn 35 år med 2,5 % av grunnerstatningen. I tillegg forhøyes erstatningen med 35 % av grunnerstatningen.

Ved erstatningsberegningen benyttes skadelidtes alder på oppgjørstidspunktet.

5.4.4. Tidligere uføre

Var skadelidte uavhengig av den aktuelle skaden eller sykdommen 50 % ervervsufør eller mer, kan han eller hun kreve erstatning utmålt etter lov om skadeerstatning § 3-1 hvis dette leder til høyere erstatning enn utmåling etter reglene her.

5.5. Ménerstatning

Ménerstatning utbetales ved varig medisinsk invaliditet som er på 15 % eller mer.

5.5.1. Grunnerstatningen

Grunnerstatningen fastsettes slik:

Medisinsk invaliditet	Lovbestemt grunnerstatning
15-24 %	0,75G
25-34 %	1,00G
35-44 %	1,50G
45-54 %	2,00G
55-64 %	2,50G
65-74 %	3,00G
75-84 %	3,75G
85-100 %	4,50G

Skade som er betydelig større enn skade som gir grunnlag for invaliditetsgrad på 100 %, gir en erstatning på 5,5G.

5.5.2. Skadelidtes alder - alderstillegg/aldersreduksjon

- Er forsikrede 45 eller 46 år, svarer erstatningen til grunnerstatningen.
- For hvert år forsikrede er eldre enn 46 år, gjøres et fradrag som utgjør 2 % av grunnerstatningen. Erstatningen skal likevel utgjøre minst 50 % av grunnerstatningen.

- For hvert år forsikrede er yngre enn 45 år, forhøyes erstatningen med 2 % av grunnerstatningen.

Ved erstatningsberegningen benyttes skadelidtes alder på tidspunktet da skaden eller sykdommen ble konstatert etter punkt. 4.

5.6. Etteroppgjør

Dersom graden av ervervsuførhet eller medisinsk invaliditet som følge av skaden/sykdommen endrer seg vesentlig, kan skadelidte kreve etteroppgjør for erstatning ved tap i fremtidig erverv, medisinsk invaliditet og fremtidige merutgifter. Krav om etteroppgjør må fremsettes innen 5 år etter at oppgjøret ble avsluttet.

Etteroppgjøret beregnes etter standardiseringsforskriften § 5-1, annet ledd.

6. Erstatning ved dødsfall

6.1. Erstatning til ektefelle/registrert partner eller samboer

Erstatning til ektefelle eller samboer ved dødsfall er 15 G.

Erstatningen utbetales til forsikredes ektefelle/registrert partner eller samboer. Som samboer regnes:

- person som avdøde har levet sammen med i ekteskapslignende forhold hvis det i Folkeregisteret framgår at de to har hatt samme bolig de siste to årene, eller
- person som hadde felles barn og felles bolig med avdøde.

En person regnes likevel ikke som samboer dersom det på dødsfallstidspunktet forelå forhold som var til hinder for at lovlig ekteskap kunne inngås

For hvert år avdøde var eldre enn 46 år reduseres erstatningen med 5 %, likevel ikke med mer enn 80 %.

Avdødes alder ved dødsfallet legges til grunn og beregningen skjer etter G på oppgjørstidspunktet.

Den erstatningsberettigede har krav på morarenter etter morarenteloven fra en måned etter at dødsfallet ble meldt til selskapet.

6.2. Erstatning til barn under 20 år

Erstatningen beregnes særskilt for hvert barn avdøde forsørget. Var avdøde eneforsørger, får barnet dobbelt så stor erstatning.

Erstatningens størrelse avhenger av barnets alder ved forsørgers bortfall og utgjør:

Barnets alder	Erstatning	Barnets alder	Erstatning
Under 1 år	6,5G	10 år	3,5G
1 år	6,0G	11 år	3,0G
2 år	6,0G	12 år	2,5G
3 år	5,5G	13 år	2,5G
4 år	5,0G	14 år	2,0G
5 år	5,0G	15 år	2,0G
6 år	4,5G	16 år	1,5G
7 år	4,0G	17 år	1,5G
8 år	4,0G	18 år	1,0G
9 år	3,5G	19 år	1,0 G

Med barn menes avdødes egne barn og adoptivbarn under 20 år.

6.3. Erstatning for begravelseskostnader

Kostnader ved begravelsen erstattes med 1/2 G. Dette gjelder selv om avdøde ikke etterlater seg personer som har krav på erstatning for tap av forsørger

7. Generelt om erstatningsoppgjøret

7.1. Samordning med trygdeytelser

Ved utbetaling av erstatning for påførte merutgifter, og ved beregning av erstatning for fremtidige merutgifter, tapt inntekt og erstatning til andre enn ektefelle/samboer eller barn, gjøres det fradrag for de trygdeytelser forsikrede har rett til som følge av skaden eller sykdommen.

7.2. Samordning med bilansvarsloven/erstatningsrett

Erstatninger som kan kreves under bilansvarsloven, eller øvrig erstatningsrett kommer til fullt fradrag i erstatningsoppgjøret.

7.3. Foreldelse

Arbeidstakerens krav mot selskapet foreldes etter tre år. Fristen begynner å løpe ved utløpet av det kalenderår da sikrede fikk eller burde skaffet seg nødvendig kunnskap om det forhold som begrunner kravet, jf. yrkesskedeforsikringsloven § 15.

I den utstrekning forholdet ikke reguleres av yrkesskedeforsikringsloven gjelder, lov om foreldelse av 18. mai 1978 nr. 18.

Krav som er meldt til selskapet før foreldelsesfristen er utløpt, foreldes tidligst seks måneder etter at arbeidstakeren har fått særskilt skriftlig melding om at foreldelse vil bli påberopt. Lov 16. juni 1989 nr. 69 om forsikringsavtaler § 20-3 gjelder tilsvarende. Meldingen må angi hvordan foreldelse avbrytes. Foreldelsesfristen forlenges ikke etter bestemmelsen her dersom det er gått mer enn 10 år fra kravet ble meldt til selskapet

7.4. Tilleggserstatning

Skadelidte som ikke fyller vilkårene for ytelser ved yrkesskade etter folketrygdloven kapittel 13, kan kreve tilleggserstatning. Tilleggserstatningen skal fastsettes slik at skadelidte så langt det er mulig settes i samme stilling som om slike ytelser hadde vært tilstått. Ved fastsettelsen av tilleggserstatningen skal det gjøres fradrag for trygdeytelser og andre ytelser som gir tilsvarende kompensasjon.

8. Begrensninger i selskapets ansvar

8.1. Medvirkning – forsettlig eller grov uaktsomhet

Har arbeidstakeren forsettlig eller grovt uaktsomt medvirket til skaden vil erstatningen kunne reduseres helt eller delvis, jf. yrkesskedeforsikringslovens § 14. Avkortning i medhold av overnevnte bestemmelse vil ikke medføre innskrenking av erstatning til etterlatte. Skadeerstatningslovens § 5-1 gjelder så langt den passer.

8.2. Svik

Ved svik opphører både rett til erstatning og refusjon av innbetalt beløp, og alle forsikringsavtaler kan sies opp med øyeblikkelig virkning.

8.3. Regress – mot skadevolder

Yrkesskedeforsikringspoolen har rett til regress mot ansvarlig skadevolder for utbetalt erstatning, jf. Lov om skadeserstatning § 3-7 og Lov om yrkesskedeforsikring § 8.